

Als de mensen zijn vergeten.

(uit: Zin in Zingen; tekst: Ben Sleumer, muziek: Derkien Wiedijk)

Als de mensen zijn vergeten
wat de bron van leven is;
als zij liever niet meer weten
wat gastvrijheid eigenlijk is;
dan verduistert hun gezicht,
komt hun schaduw aan het licht.

Als wij omzien naar elkander,
ongeacht herbergzaam zijn,
als wij zorgen dat zij beiden
- vriend en vreemde –welkom zijn;
komt de vrede dichterbij,
worden onze handen vrij.

Als wij medemensen weren,
bang omdat zij anders zijn;
als wij hen de rug toe keren
die ons vragen goed te zijn;
dan vergrendelt onze hand,
zet hen weerloos aan de kant.

Wie ontheemden op wil nemen,
brood en vrede met hen deelt;
wie een kind dat werd vernederd,
optilt en een toekomst geeft;
brengt het leven aan het licht,
droom van jou in vergezicht.

Dan ben je rijk, genoeg om van te leven.

(uit: Zin in Zingen; tekst: Ben Sleumer, muziek: Willem Blom)

Als je een huis hebt om te wonen
en de weg weet in de tijd.
Als je een bloem vindt uit je dromen
en een handvol veiligheid.

Dan ben je rijk, -
genoeg om van te leven.
Dan ben je zelfs de koning te rijk.

Als je de woorden niet kunt horen,
maar je wordt hun lied gewaar.
Als je het welkom en het afscheid
kunt gebaren met elkaar. Refr.

Als je, gewend aan schemerdonker,
stemmen om je heen herkent.
Als je doortastend zelf je weg baant
frank en vrij geworden bent. Refr.

Als je de wedloop niet kunt volgen,
maar aan trouw en vriendschap wint.
Als je een mens kent om te schuilen
die jou zeldzaam kostbaar vindt. Refr.

Als je de allerliefste namen
in jouw hand getekend krijgt.
Als er bij alles wat je lief is,
iets te wensen overblijft.

Dan ben je rijk, -
genoeg om van te leven.
Dan ben je zelfs de koning te rijk!